

Marija Kmetova

42

Sveti Francisek Asiski

Vsak pa, ki ima živino v hlevu, bi ji moral dati prav dobro klajo na ta praznik iz ljubezni do Deteta Jezusa, ki je bilo rojeno v jasliah. Bogatini pa bi morali nasititi vse ubožce.« Potem je še dodal: »Tako vesel sem danes! Saj vam ne morem povedati, kako zelo sem si želel, odkar sem prišel iz Svete dežele, da bi mogli obhajati sveto noč prav tako, kakor je bilo tedaj, ko je bil Jezus resnično rojen. Stal sem tam v Betlehemu in vse natančno videl; o bratje, saj nisem verjel samemu sebi, da je res, da sem res na onih svetih tleh! In sem v duhu zagledal Dete božje in sem občutil tisto noč, tisto čudežno... Kaj menite, da je bilo to kar tako, da je prišel sam Bog, sam veliki stvarnik na svet? Pa vprašajte koga v nebesih, če bi danes hotel na zemljo še enkrat med nas neumne in nadležne grešnike! Ne bi prišel - nihče! A Gospod, ta naš mili Jezušček, On je prišel! In kako je prišel! Le neskončna ljubezen, ki je Bog, zmore kaj takega.«

XI. Rane Kristusove

1. Frančišek je bolan

»Vsi bodo zveličani, prav vsi grešniki, le taki ne, ki so se tako mrtvinčili, da so zdaj uničeni!«

Kaj je to? Frančišek kleči v skalni votlini in komaj hrope. In se domisli: »Res malokdaj in malo sem jedel, s pepelom sem si posipal jed, ker je bratec pepel nedolžen. Postelje nisem poznal, največkrat sem bil vse noči sključen v kakšni votlini

ali sem ležal na goli zemlji. Dvajset let sem živel tako. A, da to Bogu ni všeč? Kdo mi govori te strašne besede o pogubljenju?«

Mrzel pot je legel Frančišku na čelo. Zbodlo ga je v prsiah, zakašljalo je in kri je bila v izmečku.

»Bolam sem, Gospod, res sem bolan,« je dejal. In so ga videli bratje vsega onemoglega, so mu prigovarjali, da naj se prične zdraviti. In prisilili so ga, da je moral uživati krepkejšo hrano. Ko je prišel v takih dneh med ljudi in so ga gledali v spoštovanju in so si šepetali, da je svetnik, jim je odvrnil Frančišek: »Prišli ste, da me vidite, ker menite, da sem tako zelo pobožen in bogaboječ. A vedite, da sem užival v postnih dneh s slanino zabeljena jedila.«

Rado ga je zeblo, pa so mu bratje podšili haljo s kožuhovino. Frančišek se je nasmehnil in dejal: »Še zunaj našijte kožuhovino, da bodo vsi videli, da nosim kožuh. Nočem, da bi bil na skrivaj drugačen, kakršen sem v resnici. Sram nas bodi, ki pravijo o nas, da smo ubožci in nas občuduje cel svet zaradi te naše revščine, pa je toliko beračev, ki so bolj ubožni, a jih nihče ne proslavlja za to.«

In je hodil z brati po dolini Rieti in je bil sedaj v Greccio, zdaj v Fonto Coliombo in spet v Celle. Če je le srečal kakšnega berača, mu je podaril kapuco ali haljo ali vsaj kos halje. Bratom to ni bilo všeč, a Frančišek jih je zavrnil: »Saj je vse to njihovo! Tat bi bil, če jim ne bi povrnil njihove lastnine.« Bratje pa so šli skrivaj in so odkupovali od beračev Frančiškovo obleko.

2. Frančišek in slavnosta miza

»Pomnite vendar,« je še in še govoril bratom, »da ni prav nič našega in ne smemo imeti nobene lastnine.« Tisti čas je bil za veliko noč v samostanu v Greccio. Prišel je bil neki minister na obisk in, da bi počastili gosta so pogrnili bratje mizo z belim prtom in so postavili kozarce nanjo. Frančišek je tiho prišel in videl okrašeno jedilnico. Izmuznil se je in se pokrnil z oguljenim klobukom nekega berača, vzel v roko palico in potrkal na vrata, ko so se bratje zbrali v jedilnici. In so zaslišali milo prošnjo pred vrati: »Ubog in bolan romar je prišel, ki vas prosi za božjo voljo vbogajme!«

Bratje so prijazno zaklicali »le noter, le noter!« Frančišek je vstopil in vsi so ga koj spoznali. Sedel je na tla, prinesli so mu skodelico juhe in kos kruha in pričel je jesti. Bratje niso črhnili niti besedice, a niti grizljaja niso spravili v usta. Nemirno so se premikali na stoli, bilo jim je kakor bi sedeli na šivankah. Tu lepo pogrnjena in obložena miza – ondi Frančišek, ki čepi s skodelico juhe na kolenih na golih tleh! Frančišek pa je odložil žlico in dejal: »Tako sedaj sedim kakor morajo sedeti manjši bratje! A, ko sem prišel v to jedilnico in sem videl slavnostno mizo, nisem verjel, da sem pri siromašnih redovnikih, ki morajo hoditi vsak dan od hiše do hiše in morajo prositi vbogajme!«

To je bilo preveč za brate. Planili so izza mize, razjokali so se in obstopili Frančiška.

Frančišek jim je govoril: »Tudi o božiču je bilo nekoč tako. Sedel sem z brati za mizo in nekdo je začel praviti, kako je bilo Dete božje ubogo in kako je morala biti Marija žalostna, ko je porodila v hlevu in ni imelo detece nobene posteljice, ampak jasli - ni bilo ne odeje in ne blazinice, temveč le seno in slama in nič zakurjeno in sta morala greti nežnega otročiča osliček in voliček s svojo sapo. Molčal sem in poslušal, a sem se nenadoma razjokal; vzel sem kruh, sedel na tla in sem jedel ondi, da se mi ne bi godilo

bolje kakor Jezusu in Mariji.« Bratje so bili vsi skrušeni. Frančišek jih je gledal in vprašal: »Kje je naš ljubi brat Rufin?«

3. Rufin in hudobec

»O«, je odvrnil eden izmed bratov, »stari sovražnik mu sedi v srcu in mu pravi, da ni med onimi, ki bodo prišli v nebesa in, da je vse zaman, kar dela.« Frančišek se je zamislil.

»Pojdi, ljubi brat Masseo in poklič brata Rufina! Kje pa je?« »Ni daleč – tam za ono skalo v votlini,« so odvrnili drugi. Masseo je odšel in ga je našel in poklical.

»Z bratom Frančiškom nimam prav nič opraviti,« je jezno in osorno odvrnil Rufin. Masseo je povedal Frančišku kar je slišal. »Sam grem ponj« je odvrnil Frančišek in odšel. Že od daleč je pričel klicati: »O brat Rufin, ti poredni možicelj, komu si pa verjel? Kadar bo spet prišel tisti črni in ti dejal, da si pogubljen, kar mirno mu reci: »Usta odpri, da ti pihnem vanje!« In , če bo koj izginil, ko boš to dejal, pa vedi, da je bil hudobec pri tebi.

se nadaljuje

Giottova freska Križanje v spodnji cerkvi bazilike svetega Frančiška v Assisiju.

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S. CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

POLETJE JE PREŠLO V JESEN. Na prvi dan marca začnemo v Avstraliji meriti jesenski čas, čeprav se po nebesnih znamenjih tukaj začne jesen prav na tisti dan, kot na severni polobli pomlad. Pa kdo bi nosil v spominu te 21. ali 23. dneve v mesecu. »Take it easy, mate!« Jesen smo začeli 1. marca. In kaj se je še za spominjati iz že minulega poletja? Poletna številka Misli januar-februar 2003 vam je že prinesla glavnino dogajanja. Temu dodajmo še:

DELEGACIJO DRŽAVNEGA ZBORA RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu smo lepo sprejeli v organizaciji SNS Viktorije v VIP sprejemnici mednarodnega letališča v Melbournu v četrtek, 6. februarja 2003, v poznih popoldanskih urah (*fotografija spodaj*). V delegaciji so bili: Franc Pukšič, predsednik Komisije, člana Ivan Kebrič in dr. Janez Podobnik – nekdanji predsednik

slovenskega parlamenta, strokovni sodelavec Komisije Uroš Pirnat in Barbara Sušnik z Urada za Slovence po svetu in v zamejstvu na Ministrstvu za zunanje zadeve RS. Z veleposlaništva iz Canberre jih je pričakal g. Andrej Rode. Program njihovega obiska je bil res zelo poln, saj so v Melbournu, Geelongu, Adelaidi, Canberri in Sydneyu obiskali vsa slovenska društva, SBS radio, SNS, verska in kulturna središča, se srečali s predstavniki državnih parlamentov posameznih držav in v Canberri z zveznim ministrom za imigracijo Philipom Ruddockom. Pri nas v Kew so bili že v petek, 7. februarja, in nato v nedeljo, 9. februarja. Ker je bila to druga nedelja v mesecu, je bila sv. maša že ob 9. uri. Pri maši je bral prvo berilo iz preroka Izaija o Božji skrbi za razkropljene ovce g. Pukšič, prošnje za vse potrebe pa v duhu praznovanja slovenskega

kulturnega praznika dr. Podobnik. Ob koncu maše so spregovorili g. Pukšič, g. Kebrič, dr. Podobnik, odpravnik poslov slovenskega veleposlaništva g. Bertoncelj in nato še Barbara Sušnik. Po izmenjavi daril (knjig Mir in dobro – Pax et bonum z naše strani in odtiska z vaše situle na steklu s strani Državnega zbora), se je program nadaljeval v dvorani pod cerkvijo, kjer je SNS pripravil kvalitetno proslavo ob Prešernovem dnevu.

SEJA PASTORALNEGA SVETA je bila 10. februarja. Seznanili smo se z deli in načrti vseh skupin, določili smernice pastoralnega dela v postnem času in velikem tednu ter praznovanje velike noči. **Postno romanje** bomo imeli v soboto, 5. aprila v Bacchus Marsh (odhod iz Kew bo ob 9. uri zjutraj). **Križev pot** bomo molili ob nedeljah in petkih pred mašo in ob torkih ob srečanjih molitvene skupine. **Project Compassion** – Australia Caritas nas vzpodbuja k delom dobrote. V cerkvi so na razpolago šparovčki in kuverte za darove, ki jih lahko namenimo za uboge.

DRUŠTVO SV. EME je imelo svoj občni zbor 2. februarja. Izvolili – potrdili so vse dosedanje članice: Olga Bogovič je predsednica, Marta Krenos podpredsednica, Marija Debelak je tajnica in Angelca Veedetz blagajničarka. Vsako tretjo nedeljo v mesecu pripravijo skupaj s sodelavkami in sodelavci družinsko kosilo, ki privabi v dvorano od 120 do 150 oseb. Za \$10 vam postrežejo s celotnim kosilom: juho, glavni obrok, sladica, kava. Zahvaljujemo se jim za vse njihovo delo in se priporočamo še za naprej.

OBNOVA CERKVE: 27. januarja 2003 smo pričeli z obnovo naše cerkve. Že pred časom smo odstranili vse rastje. Ko smo naredili izkop ob zahodni steni cerkve, smo tudi kaj hitro našli še nov vir zamakanja: Cevi, ki so bile ob gradnji položene v sveže nasuto zemljo, so se ščasoma pogreznile, saj so nanje navozili tone kamenja in vmes posadili drevesa. Med cevmi in odtoki žlebov je nastala zijoča odprtina, ki so je zapolnile korenine in tako je še vsa voda iz strehe namakala nosilne zidove dvorane in cerkve, namesto, da bi odtekala po odtočnih ceveh. Isto smo naredili vse okrog cerkve. Delali so: Viktor Ferfolja, Andrej Fistrič, Frank Kravos, Štefan Cek, Tone Tomšič, Egidio Markežič s strojem – kopačem, Jože Brožič, Mario Saksida, Lojze Markič, nove odtočne cevi je položil Gvido Mikolič. Zaključena dela z betoniranjem so opravili Lojze in Martin Jerič, Tone Knap, Mario Saksida, Viktor Ferfolja, Stanko Debelak, Jamie Pronk in Adam (**fotografija zgoraj**). Hvala vsem sodelavcem Pastoralnega in Gospodarskega sveta, delavcem in dobrotnikom, ki podpirate delo prenove cerkve, ki bo letos 20. oktobra praznovala 35. obletnico blagoslovitve. Več o tem bom napisal v velikonočnem pismu rojakom v Viktoriji.

SLOMŠKOVA ŠOLA je začela z vpisom in poukom v nedeljo, 16. februarja. Ravnateljica šole je njena večletna poklicna učiteljica Veronika Smrdelj, učiteljici pa Iris Dietner in Lidija Lapuh. Sedaj obiskuje pouk deset otrok. Seveda je to že tretja slovenska generacija v Avstraliji. Pouk je ob nedeljah po deseti maši – od 11. do 13. ure, razen določenih sprememb ob pripravi raznih programov v dvorani, ko je pouk ob sobotah ob 14. uri. Vsem učiteljicam se zahvaljujem za požrvalno delo v šoli in staršem ter starim staršem, da pripeljete in vzpodbujate mladi rod. Hvala!

TEČAJ SLOVENSKEGA JEZIKA za odrasle vodi vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu Draga Gelt. Sedaj ima tri študente.

MOLITVENA SKUPINA se zbira k molitvi vsak torek ob 10. uri. Včasih začnemo molitev tudi z daritvijo sv. maše. V postnem času imamo križev pot. Melbournčani ste povabljeni tudi ob torkih k tem lepim srečanjem. Po molitvi se zberemo v kuhinji Baragovega doma k pogovoru in okrepčilu. Članice molitvene skupine poskrbijo tudi za praznične rezance in pomagajo pri pletenju butaric v soboto pred cvetno nedeljo, ko bomo imeli spet generalno čistilno akcijo (12. aprila ob 9. uri dopoldne).

KNJIŽNICA: Čestitali smo knjižničarki Mariji Oppelt Oppelli za priznanje Victoria's Awards for Excellence in Multicultural Affairs in se ji zahvalili za vse njeno delo. V knjižnici lahko dobite koledarje, Mohorjeve knjige iz Celja, Celovca in Gorice, Družinske pratike 2003, avdio in video kasete in seveda veliko čtiva za branje. Knjižnica je odprta ob nedeljah po deseti maši. Lahko pa tudi pišete knjižničarki in vam bo poslala knjige ali kasete po pošti: Baraga Library, PO Box 197, KEW VIC 3101.

MT.ELIZA bo prihodnje leto le en teden. Tako se je nakazovalo že lani in letos. Prvi teden je dobro obiskan, drugi pa ne. Zato bo počitnikovanje v Mt. Elizi drugo leto le en teden.

NAROČILA ZA NOVO KNJIGO ob 25-letnici slovenskega jezika v Viktoriji sprejema direktorica Institute for Slovenian Studies of Victoria gospa Sandra Ceferin. Cena knjige je \$25.

DOM MATERE ROMANE ima sedaj 13 slovenskih prebivalcev. Zasedenih pa je vseh 30 sob.

AKOLIT Chris McKean redno pripravi kratko razlago Božje besede v angleščini in redno pomaga pri bogoslužju. Lepo je sodelovanje ministrantov in ministrantk. Vabimo pa še nove sodelavce pri oltarju.

PEVSKI ZBOR pod vodstvom pevovodkinje Metke McKean in organistov Katarine Peršič, Chrisi Mesarič in Lentija Lenka (Katarina Scott r.Vrisk ima dojenčka) lepša bogoslužje vsako nedeljo pri deseti maši. Novi pevci so vedno dobrodošli.

EKIPE ZA ČIŠČENJE CERKVE IN OKOLICE opravijo vsak teden veliko delo, tako, da je cerkev in okolica vedno lepo urejena in negovana. Od vseh naših obiskov iz Slovenije dobimo vedno pohvalo o urejenosti. Hvala vsem, ki delate in vam, ki s svojimi darovi pomagate pri vzdrževanju vseh teh velikih

objektov, ki sestavljajo naše središče v Kew. V januarju 2003 smo dobili račun za zavarovanje stavb - \$4742.17. Poklicali smo zavarovalnico, obiskal nas je uslužbenec in vse, kar smo lahko storili, je dogovor, da plačamo to vsoto v sedmih obrokih od 1. februarja do 1. avgusta 2003 - vsak mesec po 677.45, avgusta pa 677.47. Baragov dom spada pod zgovinsko in kulturno dediščino in to se zelo pozna pri zavarovalni vsoti. »Vaša hiša je kot cerkev in cerkev kot dvorana – v primerjavi z drugimi župnijami,« je dejal agent zavarovalnice. Hvala tudi Marku Zitterschlagerju, ki s Chrisom McKeanom urejuje in pregleduje naše finančno poslovanje, za pomoč pri tej zadevi.

PROGRAM SPOVEDOVANJA:

V Kew redno pol ure pred nedeljsko mašo.

Altona North, torek, 8. aprila, od 6.00 do 7.00 zvečer. **Geelong**, sredi, 9. aprila, ob 6.00 do 7.30 zv. Ob 7.00 križev pot. **Springvale** v četrtek, 10. aprila, od 6.00 do 7.30 zvečer. **St. Albans**, cvetna nedelja, 13. aprila, pred mašo od 4.00 do 4.55, in še po maši.

KRSTI

Owen Alexander ROBERTSON, roj. 15.05.2002 v Melbournu. Mati Kristina Vidovič, oče Steven Alexander Robertson. Botra sta John Vidovič in Brett Robertson. Kew, med nedeljsko mašo, 23.02.2003.

Madeline Teresa MRAK, roj. 03.10.2002 v Sheppartonu, VIC. Mati Melinda Teeresa Seljak, oče Roland Peter Mrak. Botra sta Eric Stanislav Mrak in David Raymond Seljak. Hoy Family, Bell Park, med nedeljsko mašo 09.03.2003.

Čestitke družinam in botrom!

ODŠLI SO

IGNAC JOHN LIPIČ je bil rojen 3. marca 1925 v Murski Soboti. Umrl je 30. januarja 2003 v Western Hospital v Sunshine, Vic. V januarskih Mislih smo pisali o smrti njegove vnukinje Bethany Sofie Binger. Na dan njenega pogreba je Ignac prejel sveto obhajilo. V življenju je veliko preстал. Zapustil je hčerki Marijo por. Matthews in Lidijo por. Binger in sina Franka. Molitve zanj smo imeli v pogrebem zavodu 3.2.2003, pogrebno mašo pa sva darovala skupaj z župnikom župnije Sacred Heart v St. Albansu g. Johnom O'Reillyjem 4. februarja. Pokopan je na pokopališču Keilor.

FRANK STEVEN LIPIČ, rojen 19.07.1955 v Footscrayu v Melbournu – sin pokojnega Ignaca, je

bolehal že nekaj let na srcu. Po očetovi smrti se je preselil v njegovo stanovanje v Sunshine, kjer pa je prespal samo eno noč. Naslednji dan ga je našla mrtvega sestra Marija. Umrl je od srčne kapi 8. februarja 2003 in bil pokopan v očetov grob 17. februarja 2003. Pokojni je bil poročen in ločen in ni imel z družino nobenih stikov. Njegova otroka sta Steven – star 25-26 let in Catherine – stara 22-23 let.

IVAN VEKAR je bil rojen 12. aprila 1920 v vasi Dilce v družini 14 orok. V Avstralijo je prišel z ladjo leta 1951. V Melbournu se je poročil s Franciško Bergoč iz Zagorja pri Pivki /+29.12.2001/. Delal je v tovarni Holden in na betonu. Na dan njegovega pogreba, 13. februarja 2003, so betonirali okoli cerkve v Kew. Zadnja leta življenja je preživel v domu za ostarele v Doncastru East. Umrl je 9. februarja 2003 v Box Hill Hospital. Večer pred pogrebom smo imeli molitve v naši cerkvi. Zapušča hčerko Margaret Williams z možem Neilom in otroci Justin in Mathew ter sina Raymonda z ženo Ano in

otroci Mellisa, Jesica, Scott.

LJUDMILA MILKA MAHNIČ je bila rojena 26.11.1931 v Šmarjah pri Sežani. Leta 1955 se je poročila v Sežani. V Avstralijo je prišla z ladjo Oceania iz Genove leta 1958, ki je bila na zadnji plovi. Že leta 1962 je zbolela. Umrla je 18.02.2003 v bolnišnici v Frankstonu. Zapušča moža Silvestra, hčerko Silvano z možem Petrom in otrokoma Lee in Medelaine. Pogrebne molitve smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda v Lilydale 21. 02.2003 in nato pokopana na tamkajšnjem pokopališču Lilydale Memorial Park.

JOŽE KRIŽMAN je umrl 13.02.2003 v Morwell Hospital. Pred tremi leti mu je umrla žena. Pogrebna maša je bila v Morwellu 18. februarja in nato pogreb na pokopališču v Carltonu v Melbournu, kjer je pokopana tudi njegova žena.

Sožalje sorodnikom, pokojne pa z molitvijo in daritvijo svete maše priporočajmo Božjemu usmiljenju.

p. Ciril

Bruna Burlovič iz Melbournu nam je poslala staro molitev, ki se jo je naučila v otroštvu in jo še vedno moli. Lahko postane tudi naša molitev v tem postnem času. Hvala, gospa Bruna.

SVETI KRIŽ, BOŽJI KRIŽ

**Sveti križ, Božji križ,
sveto Mater prebudi.**

**Sveta Mati trdno spala, strašne sanje
sanjevala: Da je Jezus ukraden bil.**

Ukradli so ga Judje tri.

**Na križ so ga pribili in sveto kri prelili.
Jezus jih je vprašal za frišno vodo.**

Ni so mu dali frišne vode.

Dali so mu žolč in jesih.

**Jezus ni hotel tega pit, nagnil je glavo na
levo strančico in izpustil svojo dušico.**

Cerkveni zvonci niso hoteli zvoniti.

**Cerkvene skale so pokale in svete žene
jokale. Mati Marija je pod križem klečala
in tako dejala: »Sin moj, dete moje,
velika mantra tvoja in še večja žalost moja.«**

Kdor bo to molitvico zmolil na Veliki petek, na Veliko soboto pred kosilom in na Veliko nedeljo pred sveto mašo, bo tri dušice iz vic rešil: očetovo, mamino in od samega sebe ubogega grešnika.

KRIZEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Avstralska konferenca

Svetovnega slovenskega kongresa

je imela občni zbor 12.2.03 v Canberri. Ker so nekateri Slovenski narodni sveti v ostalih zveznih državah postali utrujeni in dokaj neaktivni (zaradi ostarelosti ali smrti nekaterih naših najzaslužnejših članov), smo primorani, da obnovimo naše združenje in da povabimo posamezne rojake v vseh zveznih državah Avstralije kot kontaktne osebe oziroma svetovalce ali "SVETNIKE ASK". ASK je na ta način že pridobila nekaj odličnih sodelavcev in se ne bo "zrušila", če posamezni Narodni sveti v prihodnosti prenehajo delovati. Med novimi člani/svetniki so pater Filip iz Sydneya, pater Janez iz Adelaide, Toni Lenko iz QLD in Cilka Žagar iz NSW, poleg prejšnjih aktivnih članov. V novem sestavu ASK želimo imeti vključene tudi člane Slovenskih društev, verskih centrov kot prizadevnih posameznikov. V naslednjih dneh bom povabila v članstvo še nekaj drugih rojakov, ki jim je pri srcu slovenstvo v Avstraliji in so dosegljivi preko interneta. Tako upam, da bo naša ASK delovala solidarno še naprej in oživljeno.

Jožica Gerden, Mildura

Iz Queenslanda

V nedeljo, 2. marca, je brisbanska slovenska skupnost etničnega radia 4EB imela redni letni občni zbor. Na njem smo izbrali nov radijski odbor. S smrtjo Jožeta Vaha smo izgubili odbornika in urednika naše radijske skupine. Po več kot desetih letih tajniškega dela sem odstopil tudi sam in z menoj tudi moja žena Anica, ki je bila več kot 17 let urednica slovenskih radijskih oddaj na naši postaji. Anica nam je obljubila, da bo ob priložnosti še priskočila na pomoč, predvsem v primeru bolezni ali odsotnosti zadolženega urednika. Letos se nam je v radijskem odboru pridružilo več

novih rojakov, toda za uredniško mesto radijskih oddaj je edini prevzel odgovornost Fredi Milner. Izvedeli smo tudi, da je Štefan Hozjan tik pred zaključkom opravljenega izpita za upravljalca radijskega studia. Štefan je nekdanji član prekmurske skupine Metulj ter bo s svojo prakso in sposobnostjo velika pridobitev za našo radijsko skupino. Novi odbor tako sestavljajo naslednji rojaki: vodja Fredi Milner, njegov namestnik Vladimir Langeršek, blagajničarka Jana Čeh in odbornica Sandra Milner.

Novoizvoljenemu odboru smo vsi zaželeli obilo uspega pri nadaljnjem delu širjenja slovenske besede in pesmi po radijskih valovih naše Kraljičine dežele - Queensland.

Mirko Cuderman, Brisbane

Kaj pomeni vera v Boga?

Že sem bila v obupu za življenje na tem svetu z diagnozo CA 4. stadija. Po operaciji so mi dali naslednji dan kemoterapijo. To so bile nepopisne bolečine. Prosila sem, da me naj odrešijo in me uspavajo, končajo moje življenje. Prešinila me je misel na mojo vero in trpljenje našega Zveličarja, ki je voljno trpel na križu. Jaz sem pa slabič. To mi je pomagalo -»samo vera v Boga«, da sem vztrajno prenašala bolečine šestih kemoterapij. Moralno in duševno pomoč pa sem dobila ob obiskih našega patra Cirila in misijonarke Marije. To mi je pa vlilo novega upanja in volje do življenja. Hvaležna jima bom do konca življenja. Zdravstveni problem še ni končan, vendar še rada zablešem in dokler vozim avto, sem lahko hvaležna, da sem neodvisna od drugih. Hvala tudi vsem mojim prijateljem za pomoč obiske in, ker so me zvesto spremljali v času moje bolezni in ste še vedno z mano. 'Živio Bog!'

Vida Krasnowsky, Melbourne

Naročeni ženin obiskal Slovence v Adelaidi

V soboto, 15. februarja, je igralska skupina iz Geelonga nastopila v Adelaidi s komedijo Naročeni ženin. Nastop v dvorani, bivanje in druženje z našimi rojaki, je bilo nekaj enkratnega. Beseda hvala je preskromna za vse gostoljubje, ki smo ga doživeli med rojaki. V nedeljo zjutraj, ko smo bili pri sveti maši, je p. Janez vključil tudi prošnjo za našo srečno vrnitev v Geelong. Še enkrat hvala vsem skupaj in vsakemu posebej: od g. Orla do gledalca v dvorani. V upanju, da se še enkrat snidemo, vas pristrčno pozdravljamo.

Igralska skupina iz Geelonga

Slovenci v Adelaidi smo bili zelo veseli obiska Igralske skupine društva "Ivan Cankar" iz Geelonga. Prišli so v petek, 14. februarja 03, in so gostovali pri nas do nedelje, 16. februarja, 2003. V soboto so odlično zaigrali veselo igro "Naročeni ženin". Dobro smo se nasmejali, potem smo se veselo zavrteli, saj je bil med njimi tudi harmonikaš. Mi pa smo dodali še enega in bobnarja. Zapeli so nam in se izkazali kot izredni šaljivci. V nedeljo pa smo se zopet srečali pri sveti maši v slovenski cerkvi Svete Družine. Slovenska skupnost v Adelaidi se vam iskreno zahvaljuje in vam želi še veliko moči in energije za bodoče nastope.

Za Slovenski klub Adelaide
Cvetka Jamnik, tajnica

Waga Waga, NSW

Tako težko se je pripraviti se je pripraviti do pisanja. Človek odlaša in čas tako hitro beži. V Wagi nas je ostalo malo Slovencev. Najstarejši smo Marija Kovačič bo 92 let v avgustu, Paula Bernetič bo 90 v juliju, Marija Ferfolja v juniju 82 let in jaz bom v maju 87 let. Tako vidite, da smo vsi dočakali visoko starost. Samo časi so se spremenili kajti s starostjo je vsakdo tudi bolj zase. Edino kar nam je še v veliko tolažbo in korist je telefon, da se včasih pokličemo in malo poklepetamo. Prav lepa hvala za podobico Marije Pomagaj z Brezij, to je največja Božja pot daleč naokoli. Prav lepo pozdravljam Frančiško Šajn in njeno družino, ki so pred leti živeli v Wagi in pokojni Luka in jaz sva bila krstna botra najstarejšemu sinu Franku. Vsem skupaj pristrčen pozdrav in Vam želim mnogo zdravja in mnogo uspehov pri urejanju Misli, ki jih mi vsi radi čitamo.

Angela Schatter

NAROCNINA ZA MISLI V LETU 2003 JE \$30 ZA AVSTRALIJO IN \$70 ZA LETALSKO POŠILJANJE REVİJE PO SVETU.

HVALA VSEM VAM, KI STE ZE PORAVNALI NAROCNINO, DAROVALI V TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA. TI DAROVI NAM POMAĞAJO, DA LAHKO IZHAJAMO VSE LETO. OŠTANITE ŠE NAPREJ ZVESTI BRALCI, DOPISOVALCI IN DOBROTNIKI VAŠIH MISLI. HVALA!

VAŠI DAROVI - DO 10. MARCA 2003

ZA BERNARDOV SKLAD: \$1000: Dušan in Saša Lajovic. **\$70:** Laura Vodopivec, Janez in Kathy Cvetkovič, N.N. **\$50:** Marija Potafta, Max Korže. **\$40:** Angela Schatter, Ernest Orel, Lilijana Kolarič. **\$30:** Marija Iskra. **\$25:** Majda Skubla. **\$20:** Marija Gomboc, Franc Mramor, Slavka Kruh, B. Jerin, Alois in Ema Kovačič, Jože Juraja, Marija in Stanko Debelak, Jože Grilj, Ivanka Perko, Tilka lenko, Frank Bubnič, Plevnik, Franc Tanšek, Ivan Smole, Luisa Prpič, Ida Jež, Tone Jesenko, Danilo Kresevič, J&M Vuzem, Angela Dodič, Ivan Legiša, Anica Zupančič, Justina Miklavec, Stojan Žele, Gustel Tomažin, Petrina Pavlič, Paul in Paulina Tonkli, L. Premrl, Lojze Paljk, Marija Vogrin, F. Robida, Toni Šajn, Sanda Potočnik. **\$15:** Anica Rezelj, Zinka Škraba, druž. Mlinarič. **\$10:** B. Jerin, Vlasta Klemenčič, Anton Cevec, Melita Zupan, Ivanka in Albin Smerdel, Kohek Marta, G. Jerman, Olga Todorovski, F. Matjašič, Franc Pavlovič, Alojz Seljak, Ana Dominko, Anka Mukavec, Milena Birska, Ana Lešnjak, Stanko Prosenak, S. Lovkovič, Marija Kromar, Janez Virant, Mila Čeligoj, Anton in Hermina Vovk, Gombac Alojz Max Hatman, Šustar Alojz, Namar Francis, Jerič Ivanka, Ivanka Žabkar, Franc Končina, Vera Škraba, Bruno Prinčič, E.E. Lozej, Draga Valenčič, Stanko Kolar, Jože Lipovž, Milica Ritonja, Alojz Brne, Francka Wetzel, Danica Kaluža, Lidija Čušin. **\$5:** Gjerek Anton, Jože Brožič, O. Mezinec, Milan Gorišek, Matilda Kraševc, Franc Uršič, Jože Marinc, Zavnik, Frančiška Kavčič, Marija Novak, Jožef Klement, Jožica Dermol, Marijan Tretjak, Pavel Trček, Jože Gojak, Angela Gostinčič, Milka Zidar, Janez Zagorc, John in Elizabeth Mihič, Jožefa Porok, Alojz Hušarek, Stefanija Andlovec, Anton Skok. **\$3:** John Jernejčič. **ZA DIJAŠKI DOM V VIPAVI: \$30:** N.N. (v spomin na p. Bazilija). **ZA LAČNE: \$20:** Adolf in Marija Kolednik, Pavla Čuk. **\$10:** Alojzija Gosak. **ZA P. PEPIJA : \$520:** N.N. **\$100:** družina Mervar.

HVALA VSEM DOBROTNIKOM, SAJ S SVOJIMI DAROVI TLAKUJETE POT V NEBESA!